

Διευθυντὴς ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΛΕΛΕΔΑΚΙΣ

Διαχειριστὴς ΕΜΜ. ΛΕΛΕΔΑΚΙΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΠΩΣ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΩΜΕΝ ΔΙΑΡΚΩΣ ΤΗΝ ΦΙΛΙΑΝ

Τὸ νὰ ἀποκτήσῃ τις βεβαίως σήμερον τὴν εἰλικρινὴ καὶ ἀδύλον φιλίαν, ἥτις συνέδει π.χ. τὸν Δάμωνα καὶ Φιντίαν, τὸν Δαυὶδ καὶ τὸν Ἰωανθαν, τὸν Ἀλέξανδρον καὶ τὸν Ἡφαιστίωνα καὶ λοιποὺς ἐναρέτους ἄνδρας, ὧν ἡ φιλία ἐβόηκε μέχρις αὐτοθυσίας, εἶναι ἂν ὄχι δύσκολον, ἀλλὰ σπάνιον, θεωρούμενον ἴσως ὡς τὸ ἰδανικόν τῆς φιλίας. Ἐν τούτοις ὁμῶς τίς δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι ἐκ δὲν ἔχωμεν φίλους πιστοὺς μὲ τὰς αὐτὰς διαθέσεις καὶ αἰσθημάτων πρὸς ἡμᾶς, δὲν δυνάμεθα οὐδὲ στιγμὰς τινας τοῦ βίου νὰ χρῶμεν καὶ διασκεδάζωμεν τὰς μελαγχολικὰς σκέψεις ἢ τὰς περιπετείας τῆς ζωῆς; Οὐδαίς βεβαίως, ἐκτὸς ἐὰν εἴναι δύστροπος καὶ φιλαργυρὸς τις ἢ ἀπισιόδοτος, ὅστις μένων ἄνευ φίλων, δίδωσι βίον ἀβίωτον. Ὁ Lacordaire ἐτοιμαζόμενος δι' ἀνχωρήσιν εἰς τὴν ἐξοχὴν εἶπεν ὅτι διὰ τὴν πραγματοποίησιν ὀνείρου εὐτυχίας ἐν τῇ μοναξίᾳ εἶχεν ἀνγκήν μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ ἐνὸς φίλου πιστοῦ! Ὁ δὲ ποιητὴς χαράσσει τοῦτέπομένους γλυκοὺς καὶ ὠρεῖους στίχους διὰ πιστὸν φίλον τοῦ ἀνχωρήσαντα:

«.....Κι' ἡ μόνη τῶρα σκέψις μου
εἶν' τὸ γλυκὸ ὄνομά σου,
ἡ ἀδελφικὴ γιλία σου
καὶ ἡ χορσὴ καρδιά σου».

Τοιαύτη εἶναι ἡ ἀξία τῆς φιλίας. Ἀλλὰ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ διατηρῶμεν ταύτην ἀληθῆ καὶ πάντοτε διαρκεῦσαν;

Πολὺ βεβαίως δύσκολον ὑφ' ἧς συνθήκας ζῶμεν κατὰ τὸν 20ον αἰῶνα ἐν τούτοις ἀφ' ὧν πρῶτον ἐπιτύχωμεν, ὥστε ν' ἀπο-

κτήσωμεν εἰλικρινεῖς ὁποσδήποτε φίλους (1) ὅ,τι τῆς προηγούμενης δοκιμῆς τούτων ἐπὶ πολλὸν χρόνον καὶ εἰς διαφόρους περιστάσεις, ὥς ἀκολουθήσωμεν ἐπιτακτὰ τὴν ἐπομένην πολὺ πρακτικὴν καὶ ἐκρηκτικὴν συνταγὴν, ἐν τῇ ἡ ἐνὸς λόγου ποτὲ τούτους καὶ συνεπῶς διατηρῶμεν πάντοτε τὴν μετὰ τῶν φίλων. Ἡ συνταγὴ αὕτη, ἥτις συντάχθη ὑπὸ τινος ἐπὶ πολλὰ ἔτη δοκιμάσαντος ἀνκρίθηκατος ἐνοχλήσεως ὑπὸ φίλου τοῦ τινος, ὅστις ἀνκρινόμενος ἐν τῇ στοργῇ τοῦ ἡτο εἰλικρινὲς καὶ ἀρωσιωμένος εἰς αὐτόν, ἀλλ' ὡς αὐτὸς πολὺ ἐλλιπὲς, ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἑξῆς ἀπλῶν κανόνων, πολὺ σαφῶν καὶ θετικῶν:

α') Πάντοτε ν' ἀφίνω τὸν φίλον μου νὰ ἐπιθυμῇ τι περισσότερον π.ρ' ἐμοῦ. Ἐκν ζητῇ νὰ μεταβιβάσῃ καὶ τὸν βλέπω τρίς, μεταβιβάσω δις. Ἐλπίζω ὅτι θὰ ἔλθω καὶ τριτὴν φορὰν, καὶ ὅταν ὑπάγω, μὲ δίδεται ἐγκραδύωτερον. Εἶναι τόσον γλυκὺ νὰ αἰσθάνηται τι, ὅτι εἶναι ἐπιθυμητόν, καὶ τόσον λυπηρὸν νὰ θεωρῇται ὀχληρόν.

β') Ἐσο χρήσιμος εἰς τὸν φίλον σου τόνον, ὅσον τὸ ἐπιτρέπει καὶ ὄχι πέραν τούτου. Πολὺ πρόθυμος στοργῇ καθίσταται κουραστικὴ, καὶ ἡ ἐπὶ πλεονεξία διακριτικῶν αἰσθημάτων, τὰ καθιστᾷ σχεδὸν ἀνυπόφορα. Ἀποσιώσας πρὸς φίλον δὲν συνίσταται εἰς τὸ νὰ κάμῃ τις κατὰ τι δι' αὐτόν, ἀλλ' ἀπλῶς ὅ,τι τὸν εὐχαριστεῖ καὶ τῷ χρησιμεύει, καὶ ὥς τὸ αἰσθάνεται μόνος τοῦ κατὰ ταχὺν.

(1) Συγγραφεὺς τις λέγει ὅτι: «ὁ εἰλικρινὲς φίλος ἔχει τοῦ ἀρίστου ἱατροῦ τὴν δεξιότητα καὶ τὸ διαγνωστικόν, τοῦ καλλίστου νοσοκόμου τὸ ἀγρυπνόν καὶ περιποιητικόν, τῆς φιλοστοργεστάτης μητρὸς τὸ φίλτρον καὶ τὴν ὑπομονήν» — Ὁ δὲ Κραυστομοὸς γράφει: «τί δὲν θὰ ἔκαμνε χάριν ἡμῶν φίλος εἰλικρινὲς; ὁποῖον εὐχαρίστησιν, ὁποῖον πλεονέκτημα, ὁποῖον ἀσφάλειαν, δὲν θὰ μᾶς παρείχε; θὰ ἐλογαριάζοντο ὅλοι τοῦ κόσμου οἱ θεσπεῖοι παραβαλλόμενοι πρὸς ἀληθῆ φίλον; Καὶ ἀλλὰ καὶ ὁ ἴδιος: «... Μάλιστα ἀναμφιβόλως, φίλος—ἐννοῶ φίλον ἀληθῆ—εἶναι εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μας πλεόν εὐχάριστος ἢ ἡ λάμψς τοῦ ἄστρου, ὅπου μᾶς φωτίζει, καὶ θὰ εὐρίσκωμεν ἀνεκτότερον νὰ ζῶμεν πάντοτε εἰς τὸ σκότος ἢ νὰ ζῶμεν ἄνευ φίλων».

◆ ΚΡΗΤΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ ◆

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΝ ΧΑΝΙΟΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εν Κρήτη δραχ. χρ. . . 5 || Εξωτερικοῦ φρ. χρ. . . 7

προπληρωτέα

Τὸ «Εκπαιδευτικὸν Δελτίον» συνποστέλλεται

ΔΩΡΕΑΝ

“Ολοι ἀγαπῶμεν τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ προσκολλώμεθα ἐπιμόνως εἰς τὰς μικρὰς μὲς ἰδιοτροπίας” δὲν μὲς ἀρέσκει ἄλλοι νὰ τακτοποιοῦν ὅ,τι ἐπίτηδες ἀφῆκαμεν ἐν ἀκαταστασίᾳ· συχνότατον μὲς προξενεῖ ἐνόχλησιν ἢ ὑπερβολικὴν στοργήν καὶ μέριμνα ὑπὲρ ἡμῶν.

γ) Νὰ εἶσαι πολὺ ἀπασχολημένος μὲ τὰς ἰδικὰς σου ὑποθέσεις καὶ ὀλίγον, πολὺ ὀλίγον, μὲ τὰς τοῦ φίλου σου. Τοῦτο ἀλκιδάστως ἄγει εἰς εὐάρεστον ἀποτέλεσμα. Διὰ νὰ ἀρχίσω ἐνασχολούμενος μὲ τὰς ἰδικὰς μου ὑποθέσεις, θὰ τὰς τελειώσω ταχύτερον, ἐν ᾧ καὶ ὁ φίλος μου πράττει τὸ ἴδιον.

Ἐὰν κληθῶ πρὸς βουθειαν, θὰ διασχίσω πῦρ καὶ θάλασσαν, ὅπως τὸν ἐξυπηρετήσω· ἀλλ’ ἂν ὄχι, τότε ἀπέχων παθητὰν καὶ μετρίως διαπραττώ καὶ πρὸς τὸν ἐαυτὸν μου καὶ πρὸς ἐκείνον τὴν μεγαλυτέραν ὑπηρεσίαν. Ἐὰν ὅμως δύναμαι νὰ τὸν ἐξυπηρετήσω ἐν ἀγνοίᾳ του, τότε πρέπει νὰ εἶμαι πάντοτε ἑτοιμὸς πρὸς τοῦτο. — καὶ

δ) Ἀφίει τὸν φίλον σου πάντοτε ἐλεύθερον, νὰ σκέπτεται καὶ νὰ ἐνεργῇ διὰ τὸν ἐαυτὸν του εἰς πράγματα μικρᾶς σπουδαιότητος. Διὰ τὴν νὰ τὸν ἀναγκάζω νὰ σκέπτεται καὶ νὰ ἐνεργῇ, ὅπως ἐγώ; Μήπως εἶμαι ἐγὼ ὁ τύπος καὶ ὑπογραμμὸς τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ λογικοῦ; Δὲν εἶναι παράλογον νὰ νομίζω ὅτι ἐπειδὴ ἄλλοι ἐνεργοῦσι καὶ σκέπτονται διαφορετικὰ ἀπὸ ἐμέ, κατ’ ἀνάγκην πρέπει νὰ εἶναι ἐσφαλμένα ὅσα πράττουσιν; Ἀναμφιβόλως δὲν πρέπει πάντοτε νὰ λέγω, ἀέχεις δίκαιον. ἀλλ’ ὅμως δύναμαι τοῦλάχιστον νὰ τὸν ἀφίω νὰ τὸ νομίζω.

Ἐὰν λοιπὸν τὴν τόσω πρακτικὴν, ὅσῳ καὶ ὠφέλιμον ταύτην συνταγήν, ἐφαρμόζωμεν εἰς τὰς φιλικὰς μὲς σχέσεις, ἃς εἴμεθα βέβηκοι ὅτι θὰ κκορβώσωμεν, ὥστε καὶ εἰλικρινεῖς—σχετικῶς μὲ τὴν παρούσαν ἐποχὴν—φίλους νὰ ἔχωμεν καὶ ἢ φίλας ἡμῶν νὰ εἶναι διαρκὲς καὶ ἀναλλοίωτος.

Ἐκ Πατρῶν

ΓΕΩΡ. Π. ΚΑΛΛΙΟΝΤΖΗΣ

«Συντάκτης τοῦ περιοδικοῦ «Σάλπιγξ τῆς Ἀληθείας»

ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

• ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΚΑΙ Η ΚΡΗΤΗ

Πάντα τὰ κράτη ἀνεγνώρισαν σήμερον ὅτι οὐδεμία πρόοδος καὶ ἀνάπτυξις τῶν οἰκονομικῶν δυνάμεων χώρας τινὸς δύναται νὰ κατανοηθῇ ἄνευ τῆς γεωργίας, βιομηχανίας, ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας.

Οἱ στενωὺς ἀλληλένδεται παράγοντες οὗτοι τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς πάσης χώρας, ὅπου συνυπάρχουσι, ἀνυψοῦσι καὶ ἐδραιοῦσι τὴν οἰκονομικὴν

πίστιν αὐτῆς καὶ συντελοῦσιν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τῶν λοιπῶν παραγόντων τῆς χώρας.

Ἡ ὥρα ἐκείνη προάγεται στρατιωτικῶς, ναυτικῶς καὶ κατὰ λόγον ἐκτάσεως, ἥτις κατῳρθώσε νὰ ἐδραιώσῃ τὴν οἰκονομικὴν αὐτῆς πίστιν καὶ νὰ ἔχη συγκεντρώσει ἀφθονον χρῆμα. Οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι εἰδήμονες τῆς ἀρχῆς ταύτης διὰ τοῦ στόματος τοῦ Δημοσθένους ἐδροντοφώνουν, «δεῖ δὴ χρημάτων καὶ ἄνευ αὐτῶν οὐδὲν ἐστὶ γενέσθαι τῶν δεόντων», οἱ δὲ σημερινοὶ Γάλλοι ἀπηχοῦντες τὴν γνώμην ταύτην ἐδημιούργησαν τὸ παγκοίνως γνωστὸν ρητὸν «L'argent fait tout».

Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, ὁ ἐμπορικώτερος λαὸς τῆς Ἀνατολῆς μετὰ τοὺς Φοίνικας, παρημελήσαμεν τὴν γεωργίαν καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ περιμένομεν παρὰ τῶν λοιπῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης τὰ προϊόντα τῆς Γεωργίας καὶ βιομηχανίας, περιφρονοῦντες μάλιστα πᾶν τὸ ἐγγύριον ἄνευ ἐθνικῆς αἰδοῦς! Οὐδεμία προστασία τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας καὶ οὐδεμία ὠθησις πρὸς τὸ ἐμπόριον, ὅπερ θεωροῦμεν ὡς ἐνασχόλησιν προσιτὴν τοῖς πᾶσι καὶ οὐδεμίαν προάσκεισιν ἀπαιτοῦσαν. Καὶ ἐντεῦθεν οἱ οἰκονομικοὶ πόροι μετοχτετεύονται εἰς ξένας ἀγοράς.

Ἡ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι καίτοι ἀργὰ συνηθάνῃ τὴν ἀνάγκην καὶ κατενόησε τὴν παρατηρουμένην ὀπισθοδρομικότητα ἐν τῷ ἐμπορικῷ συναγωνισμῷ καὶ οὐ μόνον ἐμπορικὰ ἐπιμελητήρια καὶ ἐμπορικοὺς Συλλόγους ὑπεστήριξεν εἰς τὰς κενρωτέρας πόλεις ἀλλὰ καὶ σχολὰς ἐμπορικὰς πρὸς μόρφωσιν ἐμπόρων συνέστησεν ἐν Ἀθήναις, Πάτραις καὶ Σύρῳ, τὰ δὲ ἐγκριτον περιοδικὸν τὸ «Εμπόριον» κηρύσσεται καὶ ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως καὶ ὁγδοῦν ὑπουργεῖου τοῦ ἐμπορίου, ἐνῷ νὰ συγκεντρώται ἡ Γεωργία, ἡ βιομηχανία καὶ Συγκοινωνία.

Ἐν Κρήτῃ, ἀφ’ οὗ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐδωκαν μαθήματα εἰς τὴν πρωτεύουσιν αἱ λοιπαὶ πόλεις, ἰδρύσασαι ἐμπορικοὺς Συλλόγους καὶ ἐν Ἡρακλείῳ ἐμπορικὴν νυκτερινὴν Σχολὴν, ἰδρύθη ἐν Χανίοις ἐμπορικὸς Σύλλογος, οὗτινος τὰ ἐγκαίνια ἐγένοντο τῇ 10]23 Ἀλέξαντος, παρισταμένων τῶν Συμβούλων τοῦ Ὑπάρχου Ἀρμοστοῦ καὶ ἐξεχόντων μελῶν τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου.

Ἐκτὸς τῆς μικρᾶς ταύτης ἐμπορικῆς προσπάθειας τῶν Συλλόγων μας τὸ μόνον διὰ τὸ ὁποῖον δύναται νὰ καυχηθῇ ἡ ἡμετέρα νῆσος εἶναι ἡ θαλασσία συγκοινωνία. Ἀτμόπλοια διαφόρων ἐταιρειῶν συνδέουσιν αὐτὴν καθ’ ἐκάστην σχεδὸν μετὰ τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀφρικῆς, ἐσχάτως δὲ καὶ περιφερικὴ ἀκτοπλοία ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, διὰ τῶν ὁποίων φυσικὰ τινα μᾶλλον προϊόντα τῆς γεωργίας μεταφέρονται εἰς ἀγοράς καταναλώσεως. Ἡ κατὰ ξηρὰν ὁμως συγκοινωνία ὑστερεῖ πολὺ. Ὅρη ἀπότομα καὶ βράχοι δυσκίνητοι, ποταμοὶ ὀρμητικοὶ καὶ ἀνωμαλῆαι τοῦ ἐδάφους κωλύουσι τὴν μεταφορὰν τῶν προϊόντων εἰς τὰς παραθαλασσίους πόλεις.

Ἡ Γεωργία ἐνεκα τῆς κακῆς ταύτης συγκοινωνίας καὶ τῶν ἐπακολουθουσῶν καιρικῶν μεταβολῶν ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ φθίνει, τὰ δὲ προϊόντα παρασκευαζόμενα κατὰ προκατακλυσμιαῖον τρόπον οὐδεμιᾶς ζητήσεως τυγχάνουσιν, ἡ δὲ βιομηχανία καὶ τὸ ἐμπόριον εὐρίσκονται ἐν τῇ γενέσει των.

*Ας ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ ἐνέργεια τῶν ἐμπορικῶν Συλλόγων ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ κατανόησις τῆς θέσεως ἡμῶν ἐν τῷ ἐμπορικῷ συναγωνισμῷ ἀφ' ἑτέρου θὰ πείσῃ καὶ τὴν Βουλὴν τῆς Κρήτης νὰ προβῇ εἰς προστατευτικὰ μέτρα πρὸς καλλιέργειαν τῶν πλουτο-παραγωγῶν τούτων παραγόντων παρ' ὧν πολλὰ ἐλ-πιεῖ ἡ ἡμετέρι νῆσος.

Κυριώτερον καταχωρίζομεν ἐκ τοῦ κατὰ τὰ ἐγκοίνια τοῦ ἐμπορικοῦ Συλλόγου Χανίων ἀπαγγελλέντος λόγου τοῦ προέδρου κ. Βαλ. Καλοῦσιπ τοῦ τελευ-τοῖον μέρος, περιέχον τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συλλόγου καὶ ἀποτελοῦν πρότυπον ἐμπορικοῦ λόγου ἀξιανάγνωστον:

Ἐκαστὴ κοινωνικὴ ἐργασία ἔχει τὴν χρησιμότητα καὶ τὸν κύκλον αὐτῆς καὶ ἕκαστος κύκλος ἐργασίας ἔχει τὸν ἴδιον αὐτοῦ ὁρίζοντα· τούτο παρατηρεῖται εἰς πάντας τοὺς μεγάλους κλάδους τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας καὶ πρὸ πάντων εἰς τὸ ἐμπόριον.

Ἐκαστος ἐμπόρος ἔχει τὸν ἴδιον κύκλον τῆς ἐργασίας του, τὸν ὅποιον ἐκτείνει μὲν ἢ περιστέλλει, ἀναλόγως τῶν κεφα-λαίων του, τῆς πίστεως του, τῆς πελατείας του, ἀλλ' ὁ ὅποιος ἐξαρτᾶται κατὰ πρῶτον λόγον ἐκ τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν ὅρων ὑπ' οὓς λειτουργεῖ τὸ ἐμπόριον χώρας τινὸς ἢ ἐμπορικοῦ τινος κέντρου.

Ἡ νομοθεσία, ἡ ἐμπορικὴ πίστις, τὰ οἰκονομικὰ τῆς κοινω-νίας, αἱ ἐμπορικαὶ συνθέσεις, ἡ ἐμπορικὴ ὀργάνωσις, ἡ ἀλλη-λεγγύη τῶν οἰκονομικῶν παραγόντων, ποικίλαι ἐπιδράσεις παντοίας φύσεως, ἔχουσιν ἀγαθὴν ἢ κακὴν ἐπίρροον ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου. Πῶς θὰ παραμερίζωνται τὰ δυσχεραίνοντα τὸ ἐμπόριον ἐμπόδια καὶ πῶς θὰ ἐξουδετερώνωνται αἱ βλάβαι τοῦτο ἐπιδρασεῖ καὶ πῶς θὰ ἐνισχύωνται αἱ ὑπὲρ αὐτοῦ προσπά-θειαι καὶ πῶς θὰ ρυθμίζεται πρὸς βελτίωσιν αὐτοῦ ἡ νομοθετικὴ πρόνοια; ἰδοὺ τὰ μεγάλα προβλήματα, τὰ ὅποια προτείνονται εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς πρὸς λύσιν εἰς τὸν ἀριστύτερον ἐμπορικὸν Σύλλογον. Ἐν κεφαλῇ αἱ ἐνέργειαι τοῦ ἐμπορικοῦ Συλλόγου πλὴν τῆς ἀναπτύξεως τοῦ συναδελφικοῦ αἰσθηματος, τῆς ἀλλη-λεγγύης μεταξὺ τοῦ ἐμπορικοῦ ἡμῶν κόσμου, δεόν ν' ἀποβλέ-πωσιν.

Α' Εἰς τὴν ἀνάπτυξιν διὰ παντός συντελεστικοῦ μέσου τοῦ τε εἰσαγωγικοῦ καὶ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου.

Β' Εἰς τὴν ἐδραίωσιν τῆς ἐμπορικῆς πίστεως, ἣτις εἶναι ἡ φορὰ τῆς ἐμπορικῆς δραστηριότητος καὶ ἀσφαλῆς ὅσις τῆς καλῆς καὶ ἀπροσκόπτου λειτουργίας τοῦ ἐμπορίου.

Γ' Εἰς τὴν διὰ προφορικῶν παραστάσεων καὶ ὑπομνημάτων ἐπὶ τῇ βῆσει ἀκριδῶν μελετῶν ὑπόδειξιν τῇ Σεβ. Κυβερνήσει καὶ τοῖς ἀρμοδίαις, τὰ ἐλάττωτα ἐνδεικνύμενα ὑπὸ τῶν πραγ-μάτων καὶ τῆς ἀνάγκης μέτρα πρὸς βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν καὶ τῶν ὅρων τοῦ ἐμπορίου, καὶ πρὸς ἐμπέδωσιν τῆς θέσεως τῶν ἐμπορευομένων.

Δ' Εἰς τὴν ἐμβριθῆ μελέτην παντός ζητήματος, σχετιζο-μένου μὲ τὴν οἰκονομικὴν εὐεξίαν καὶ τὴν οἰκονομικὴν ὀργάνω-σιν τῆς προνομιοῦχοι ταύτης χώρας, τὴν ὅποιαν ἡ μὲν φύσις ἐπρόκειτο μὲ ὅλας τὰς χήριτας, ὁ δὲ φιλόπονος αὐτῆς λαὸς ὑποδοχθεὶς παρὰ τῶν ἀρμαζίων, θὰ θυνθῇ νὰ καταστήσῃ παραγωγικωτέραν ἔτι, ἐξαρταλίζων τὴν ἰδίαν εὐημερίαν καὶ εὐ-δαιμονίαν καὶ τελευταίαν εἰς τὴν κατανόησιν τῆς στενῆς ἀλληλεγγ-υῆς τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας, διότι τὸ ἐμπόριον εἶναι ὁ φορεὺς καὶ τὸ πολύτεμον διάμεσον ὄργανον τῆς κυκλοφορίας τοῦ πλούτου, ἣν παράγει ἡ γεωργία καὶ δημι-ουργεῖ διὰ τῆς ἐργασίας ἡ τὰ φυσικὰ προϊόντα κατεργαζομένη καὶ μεταμρφοῦσα βιομηχανία.

Πόσον δὲ θαυματουργός εἶναι ἡ ἀλληλεγγύη αὕτη ἀποδει-κνύσκει τὰ ἐμπορικώτερα τῶν Κρατῶν, τὰ ὅποια συγχρόνως εἶναι καὶ τὰ βιομηχανικώτερα καὶ παραγωγικώτερα.

Τὸ πνεῦμα τὸ ὅποιον ἤγαγεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἰδρύσιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου ἐκ τῶν ἀνωτέρω γίνεται φανερώτατον.

Ἀναγνώρισις ἀφ' ἑνὸς τῆς ἀδυναμίας ἐνὸς ἐκάστου τῶν ἐμπορευομένων, διὰ τὴν πρόληψιν ἢ θεραπείαν ἢ ἀμυναν κατὰ τῶν γενικῶν ἐκείνων αἰτίων, τὰ ὅποια ἐπηρεάζουσιν τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ἀνάγκη ἀφ' ἑτέρου τῆς διὰ τῆς συνεργασίας καὶ ὁμοφρο-συνης ἐπιδιώξεως ὅλων ἐκείνων τῶν πρακτικῶν μέτρων, τὰ ὅποια θεραπεύουσιν τὰς ἀνάγκας καὶ προστατεύουσιν κοινὰ ἐμπο-ρικὰ συμφέροντα, ὑπῆρξαν τὰ κύρια αἰτία τῆς ἰδρύσεως τοῦ Συλλόγου ἡμῶν. Ἡ φύσις τῶν ἐλάττωτα ἀναγκρυνόμενων ἐμπορικῶν ἀναγκῶν εἶναι ποικίλη, ἐπομένως ποικίλα πρέπει νὰ εἶναι καὶ τὰ μέσα τῆς πληρώσεως αὐτῶν.

Ἡ μελέτη δὲ πάντων τούτων καὶ ἡ πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῶν συντελεστικῶν μέτρων ἀποτελοῦσι στάδιον ἐνεργείας καὶ προ-νοίας ὑπερβαίνουσας τὰς δυνάμεις τῶν ἀτόμων.

Τὸ ἔργον τοῦτο τῆς ἐπιμελείας κοινῶν ἀναγκῶν καὶ κοινῶν συμφερόντων, τὸ ὅποιον δὲν δύνανται νὰ ἀναλάβωσι καὶ νὰ διεξαγά-γωσι τὰ άτομα, ἀναλαμβάνουσιν καὶ διεξάγουσι τὰ σωματεῖα.

Τὸ ἡμέτερον σωματεῖον, τοῦ ὁποῦ ἡ λειτουργία ἔρρηξ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς γεωργίας, τῶν τριῶν τούτων ὑποστάσεων τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας καὶ τῶν ἀληθινῶν πηγῶν τῆς κοινῆς εὐημερίας, δοκιάζεται εἰς τὴν σύμπραξιν πάντων τῶν ἐμπορευομένων καὶ ἐπικαλεῖται τὴν ἠθικὴν πάντων τῶν πολιτῶν ἀρωγὴν. Ἡ ἐν συμποσίᾳ καὶ ὁμονοίᾳ σύμπραξις τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου, εἰς τὴν ἐλπίζομεν θὰ εἶναι ἐγγύησις πλήρους ἐπιτυχίας τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, οὗ ἡ κανονικὴ λειτουργία θὰ εἶναι ἀφετηρία ἐμπο-ρικῆς προόδου, οἰκονομικῆς ζωῆς καὶ βιομηχανικῆς καὶ γεωργι-κῆς παραγωγικῆς ὁκμῆς.

Ὁ ἐπ' ἀρεταῖς θαυμαζόμενος Κρητικὸς λαὸς διακρίνεται ὅχι ὀλιγώτερον καὶ διὰ τὸ ἐμπορικὸν τοῦ πνεύμα καὶ διὰ τὴν οἰκονομολογικὴν τοῦ ἰδιοῦν καὶ διὰ τὴν προσήλωσιν αὐτοῦ πρὸς τὸν πολιτισμόν. Καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τὸ καλλίστον μαρτύριον καὶ ἡ τραντάχη ἀπόδειξις εἶναι ἀκριβὲς ἐμπόριον. Ἐραὶ ἐμπο-ρικὴ πίστις καὶ οἰκονομικὴ πρόοδος· Καὶ ἡ πεπαιτισμένη Κρήτη διὰ τῆς ἐντίμου ἐμπορίας αὐτῆς προβαίνει μετ' ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸ μέλλον καὶ ἀτενίζει μετὰ πεποιθήσεως πρὸς τὴν πρόδον.

ΓΕΩΡ. ΛΕΒΕΔΑΚΙΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΠΕΡΙ "ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΥ."

Ὁ κ. Πολίτης, υἱὸς τοῦ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπι-στημίῳ καθηγητοῦ κ. Πολίτου, μετασχὼν τοῦ Παν-τελειδίου διαγωνίσματος ἔτυχε 500δράχμων βρα-βεῖου, τὸ ὅπο'ον κατέθεσεν ἐντόκως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ὅπως χρησιμεύσῃ πρὸς ἐκδοσιν ἐπιστημο-νικὴν καὶ κριτικὴν τοῦ «Ἐρωτοκρίτου» κατὰ τὸν ἰ-στορημένον κώδικα τῆς ἐν Ὁξονίᾳ βιβλιοθήκης.

Ἐὰν τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν ἐπαρκέσῃ παρακαλεῖ τὴν Σύγκλητον τοῦ Πανεπιστημίου ὅπως ὀρίσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο ὡς ἀμοιβὴν ἐπιστημονικῆς μονογραφίας περὶ τῆς ποιήσεως ἢ τῆς γλώσσης τοῦ «Ἐρωτοκρίτου».

Τὸ ἡμέτερον Περιοδικὸν ἀναλαβὸν τὴν πρωτοβου-λίαν νὰ γράψῃ περὶ «Ἐρωτοκρίτου» μετ' εὐχαρι-στήσεως βλέπει διὸ ἡ ἐν ταῖς στήλαις του φιλολογικὴ συζήτησις εὖρεν ἀπήχησιν παρὰ τῷ σεβαστῷ καθη-γητῇ κ. Πολίτῃ, συστήσαντι εἰς τὸν υἱὸν ἴνα τὸ βρα-βεῖόν του διαθέσῃ πάλιν πρὸς ἄλλον ἐπιστημονικὸν σκοπὸν, ἀφορῶντα καὶ τὴν ἡμετέραν Πατρίδα.

Ὁ «Κρητικὸς Ἀστὴρ» διαβιβάζει τὰς ἀπειρώς εὐχαριστίας του εἰς τὸν κ. Πολίτην υἱὸν, προσημωνιζό-μενον μέλλον ἀντάξιον τοῦ πατρὸς.

ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΜΙΝΩΣ ΕΝ ΣΙΚΕΛΙΑΙ.

Εἰς τὸ ἐν ἔτει 1904 ἐκδιδόμενον ἐν Χανίοις περιοδικὸν «τὸ Φῶς» ἤρξατο ἡ δημοσιεύσις μελέτης μου ὑπὸ τὸν τίτλον «Περὶ πλάνης εἰς Παναθηναίους χρόνους» πραγματευομένης περὶ Λαβυρίνθου, Μίνως, Δαίδαλου, Κνωσσοῦ καὶ τῶν τοῖς συναφῶν γεγονότων. Τὰ δύο τριτά τῆς ἐν λόγω μελέτης ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰ ἐκδοθέντα ἑνδεκά τευχῇ τοῦ εἰρημένου περιοδικοῦ, ὅπότε διακοπείσης τῆς ἐκδόσεώς του διεκόπη καὶ ἡ συνέχισις τοῦ ἔργου μου. Ἐκ τοῦ μὴ πω δημοσιευθέντος μέρους αὐτοῦ ἀποσπῶν ἐπισυνάπτω ὡς τ' ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐν Σικελίᾳ δολοφονίαν τοῦ Βασιλέως τῆς Κρήτης Μίνω.

... Ἀφοῦ δὲ τῶν συγγράφων ἀνασκαφῶν καὶ ἀναπτύσσων ἀρχαιολογικῶν ἀποκαλύψεων ἐδόθη ἀρᾶς καὶ ὅσα εἰς τὰ περὶ Μίνωος ἱστοροῦμενα, ἐρευνήσωμεν ἤδη τὰ τῆς ἀποδημίας καὶ δολοφονίας αὐτοῦ ἐν Σικελίᾳ.

Περὶ τούτου ἀναγράφουσιν οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς τὰ ἐπόμενα: ὁ μὲν Πλούταρχος (Θησ. θ.) τὰς «Δαίδαλου δὲ φυγόντος Κρήτην εἰς Ἀθήνας, Μίνως παρὰ τὰ δόγματα μακρὰς νηυσὶν διώκων ὑπὸ χειμῶνος εἰς Σικελίαν ἀπηνέχθη καὶ ἐκείνῃ ἐπέστρεψε τὸν βίον.

Ὁ δ' Ἡρόδοτος (βιβλ. 7, 170) «λέγεται γὰρ Μίνω κατὰ ζήτησιν Δαίδαλου ἀπικόμενον εἰς Σικανίην, τὴν νῦν Σικελίαν καλουμένην, ἀποθανεῖν διατὶ θανάτῳ. Ἀνὰ δὲ χρόνον Κρήτες θεοῦ σφείας προτρονύοντες, πάντας πλὴν Πολιχυνίαν τε καὶ Πρακισίαν ἀπικομένους στόλῳ μεγάλῳ εἰς Σικανίην πολιορκεῖν ἐπ' ἔτεα πέντε καὶ ἑκατὸν Καμικὸν τὴν κατ' ἐμὲ Ἀκραγαντίαν ἐνέμνοντο. Τέλος δὲ οὐ δύναμει οὔτε εἰλὴν οὔτε παρκαμεῖν λιμῇ συνεστειώτας, ἀπολιπόντας οἰχεσθαι...»

Καὶ Διόδωρος ὁ Σικελιώτης (βιβλ. 4, 78, 79) «Τὴν δὲ Δαίδαλον ἐκ τῆς νήσου ταύτης (τῆς Κρήτης) ἐκπλεύσαντα κατενόηθαι τῆς Σικελίας πρὸς χώραν ἧς βασιλεύοντα Κώκαλον ἀνιστάμεν, τὸν Δαίδαλον καὶ διὰ τὴν εὐφυίαν καὶ δόξαν ποιήσασθαι φίλον ἐπὶ πλείον... Μίνως δὲ ὁ τῶν Κρητῶν βασιλεὺς θαλασσοκρατῶν κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους καὶ πειθόμενος τὴν Δαίδαλου φυγὴν εἰς τὴν Σικελίαν ἔγνω στοκατεῦν ἐπ' αὐτόν. Παρκαμεισάμενος δὲ δύναμιν ναυτικὴν ἀξιόλογον ἐξέπλευσεν ἐκ τῆς Κρήτης καὶ κατήρην εἰς Ἀκραγαντίαν, εἰς τὴν ἀπ' ἐκείνου Μινῶαν καλουμένην. Ἀποβιβάσας δὲ τὴν δύναμιν καὶ πέμψας ἀγγέλους πρὸς Κώκαλον τὸν βασιλέα ἐζήτην τὸν Δαίδαλον πρὸς τιμωρίαν. Ὁ δὲ Κώκαλος εἰς σύλλογον προσκαλεσάμενος καὶ πάντα ποιήσας ἐπαγγειλάμενος, ἐπὶ τὰ ξένην παρέλαβε τὸν Μίνωα. Λουομένου δ' αὐτοῦ, Κώκαλος μὲν παρακτακτῶν πλείω χρόνον ἐν τῷ θερμῷ τὸν Μίνωα διέθριψε καὶ τὸ σῶμα ἀπέδωκε τοῖς Κρησὶ, πρόφασιν ἐνεγκὼν τοῦ θανάτου, διότι κατὰ τὸν λουτρῶνα ὀλισθήσας καὶ πρὸς τὸν εἰς τὸ θερμὸν ὕδωρ ἐτελεύτησε. Μετὰ δὲ ταῦτα οἱ μὲν συνεστρατευμένοι Κρητες τὸ σῶμα τοῦ βασιλέως ἐθαψάν καὶ διπλοῦν τάφον οἰκοδομήσαντες κατὰ μὲν τὸν κεκοιμημένον τόπον θέσαν τὰ ὅσα, κατὰ δὲ τὸν ἀνεγόμενον ἐποίησαν Ἀφροδίτης Νεῶν· οὗτος δ' ἐπὶ γενεὰς πλείονας ἐτιμᾶτο θρόνων τῶν ἐγχωρίων ὡς Ἀφροδίτης ὄντος τοῦ νεῶ. Κατὰ δὲ τοὺς νεωτέρους καιροὺς κτισθείσης μὲν τῆς Ἀκραγαντινῶν πόλεως, γνωσθείσης δὲ τῆς τῶν ὀσίων θέσεως, συνέβη τὸν μὲν τάφον καθεκρεῖσθαι, τὰ δὲ ὅσα τοῖς Κρησὶν ὑποδοθῆναι. Θῶρηκος δυναστεύοντος τῶν Ἀκραγαντινῶν».

Εἰς τὸν αὐτὸν συγγραφεῖ ἀναφέρονται (βιβλ. 5, 79) καὶ τὰ ἐξ ἧς «Μεγάλῃν δὲ δόξαν περιποιήσαντον (τὸν Μίνωα) κταστέρεψαι τὸν βίον ἐν Σικελίᾳ κατὰ τὴν ἐπὶ Κώκαλον στρατείαν» περὶ ἧς κατὰ μέρος ἀνεγράψαμεν, ὅτε τὰ περὶ

Δαίδαλου ἀνεγράφονεν, διὸ καὶ τὴν στρατείαν συνέβη γενέσθαι.

Ὁ Πιντανίης ἀναφέρει (Αρχ. καὶ VII, 4) «Καταγνώσθεις δὲ (Δαίδαλος) ἀδικεῖν ὑπὸ τοῦ Μίνω καὶ ἐς δεσμοτήριον οὗοι τῷ παιδί ἐμβλήθει, ἐκδιδράσκει τε ἐκ Κρήτης καὶ ἐς Ἴνυκον Σικελῶν πόλιν ἀφικνεῖται παρὰ Κώκαλον, καὶ πολέμου παρέσχε τοῖς Σικελίοις αἰτίαν· οἱ ἐξικιτούντος Μίνω μὴ προσιτοῦσιν αὐτὸν Κώκαλος».

Τέλος ὁ Στράβων ἐγράφει (Στ. 273) «..... οἱ Καμικοὶ το Κώκαλου βεβίλειον, παρ' ᾧ Μίνως δολοφονηθῆναι λέγεται».

Οὕτως ἐξαιρέτως τῆς δολοφονίας καὶ τερῆς τοῦ Μίνωος ἐν Σικελίᾳ καὶ τῆς ἐκπαρῆς καὶ ἀποδόσεως τῶν ὀσίων αὐτοῦ εἰς τοὺς Κρητας, ὑπολείπεται νὰ ἐρευνήθῃ πού ἐπανεταφίσαν ταῦτα ἢ ἂν μετηνέχθησαν εἰς τὴν Κρήτην. Ἡ δὲ περὶ τούτων ἐρευνᾶ ἀποτελεῖται ἀντικείμενον ἰδίως μελέτης.

Γ. Ἰακ. Καλαϊδάκης

◆ ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

Μὲ ῥόδα ἀνοιξιὰ καὶ μὲ δροσάτους κοίτους
Πλέξε στεφάνι ἀμάραντο, στεφάνι λαμπερό
Ὡ ἔρωτα χρυσόπτερε καὶ μὲ ἀνθοὺς πυρίνους
Στεφάνωσε τὸ ὄνομα ποῦ βλέπεις φωτερό.

Ανοιξε τὸ ὀλόχρυσον περίλαμπρον φτερό σου
Φέρε ἀπ' τὸν Παράδεισον λουλούδια μυριστά
Ρίνυσε τὴν ἀτμόσφαιρα. Τὸ στίγμα τὸ γοργό σου
Ἄς πῇ τραγούδια ὀλόγλυκα, τραγούδια τραγιστά.

Ρίψε δροσοῦλα μυριστὴ καὶ δροσίξε μὲ χάρι
Τὴν χαρωπὴν τὴν μορφήν, τ' ἀγγελικὴ τὴν σῶμα
Καὶ φωτερὰ περισσὴ πάρε ἀπ' τὸ φεγγάρι
Καὶ ῥίψε τὴν σὲ κένηρε ἀπ' τοῦρανοῦ τὸ δῶμα.

Τὰ νὰ πάρης τρίχρωμα, δροσόλωνα τοῦ Μάν
Καὶ νὰ τὰ πλέξης ἥσυχά σὶ ὀλόξανθα μαλλιά της
Πάρ' ἀπ' τὸν Ζέφυρον δροσὰ ποῦ ἥσυχά περνάει
Καὶ δροσίξε ὀλόγλυκα τὴν ἄδολη καρδιά της.

Αἴσως ἤμουνα κι' ἐγὼ πουλάκι χαρωπὸ
Θὲ νάπαλλα ὀλόγλυκα τ' ἀγγελικά σου κάλλη
Σκορπίζει δλο μυρωδιὰ Μα ρί α ἄμα πῶ
Τ' ὀλόχρυσον σου ὄνομα ἐλπίδας μοὶ ἐμβάλλει.

Ἡράκλειον τῇ 26 Ἰουλίου 1908

Νίκος Χ. Σφόλιας
Δημοδοτάκαλος

Δὲν πρέπει τις νὰ προσκομίσῃ μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τὸ γῆρας τὰ ἐλαττώματα τῆς νεότητος, διότι τὸ γῆρας αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἔχει τὰς ἀτελείας αὐτοῦ.

Ἡ ἐλευθερία δὲν συνίσταται εἰς τὸ μὴ ἀναγνωρίζειν τι ὑπεράνω ἡμῶν, ἀλλὰ εἰς τὸ σέβασθαι τοὺς ἀνωτέρους, διότι τὸ σέβας ἀνυψοῖ ἡμᾶς μέχρι τοῦ ἀντικειμένου τοῦ σεβασμοῦ ἡμῶν.

Γκαίτε

ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΑΙ

Η ΣΕΛΗΝΗ ΚΑΙ Ο ΓΑΜΟΣ

Καί ἐν Σφακίοις εἶναι βαθέως ἐρριζωμένη ἡ πρόληψις ὅτι ἡ Σελήνη ἐξασκᾷ ἐπιδράσιν κατὰ τὸ μέλλον ἢ ἥττον μετὰ τὴν εἰς τὰς τύχας τοῦ ἀνθρώπου, εἰς τὰς ἐργασίας καὶ δικαφύρους αὐτοῦ ἐπιχειρήσεις, εἰς τὸν γάμον καὶ εἰς τὸν οἰκυγενειακὸν καὶ ὅλον βίον.

Οὕτω πιστεύουσιν, οἱ πρεσβύτεροι τοὺλάχιστον, ὅτι ἡ νέη σελήνη ἀναφανισμένη τὸ πρῶτον φερί μεθ' ἐκείτης ἀπειριν κακῶν. Τὰ κακὰ ταῦτα μεταδίδει εἰς τοὺς ἀνθρώπους, οἵτινες θὰ παρτηρήσωσιν αὐτὴν πρῶτον ἀπὸ τῆς ἐμφανισείας τῆς. Ἐν τούτοις δὲν ἐπιδρῶσιν ἐπ' αὐτῶν ἀλλὰ μεταδίδουσιν ἐπὶ τοῦ πρώτου ὃν τυχὸν ᾗθελε συναντήσῃ τὸ βλέμμα των, ἀποσυρόμενον ἐκ τῆς Σελήνης. Συνήθως δὲ εἶναι ἡ φράσις: «Εἶναι στὰ φεγγάρι του» ἐπὶ ἀνθρώπων ὀργίλων ἢ σκεπτικῶν πέραν τοῦ δειντοῦ. Ἐνεκ τούτου ὁ πρῶτον ἰδὼν τὴν σελήνην ποιεῖ τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ, ἀλεξίτηριον τοῦτο κατὰ παντός κινδύνου. Τοῦτο δὲν εἶναι σύνηθες. Συνήθως ἀποσύροντες τὸ βλέμμα των ἀπὸ τῆς νέης σελήνης σιπτανοὶ τοῦτο ἐπὶ τινος βουνοῦ ὅπως εἰς αὐτὸ μεταβῶσι τὰ ἀπὸ ταύτης παραλαμβάνόμενα κακὰ.

Πιστεύεται ὅτι ὁ ἀνθρώπος θὰ μείνῃ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπὶ ἓνα σεληνικὸν μέγα εἰς οἶκον κατὰστασιν ἥτο ὅτε ἡ ὥρα μὴν προσέπεισι τὸ πρῶτον εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του. Διὰ τοῦτο συνήθως προκειμένου νὰ ἀτενίσωσι πρὸς αὐτὴν ἵστανται ὄρθιοι. Τοῦτο τοῖς ἐξισραήλizi ἐπὶ ἓνα σεληνικὸν μέγα θυγεῖον καὶ εὐρωστειν καὶ συνεπὶς ἀνεῖ ἐμποδίου καὶ ἡμεῖς ἐνασχολοῖσιν εἰς τὰς ἐργασίας αὐτῶν.

* *

Τὴν μεγαλύτεραν ὁμοίαν ἐπιδράσιν ἐξασκᾷ ἡ σελήνη κατὰ τὰς διαφύρους αὐτῆς φάσεις ἐπὶ τοῦ γάμου. Καίτοι δὲ προϊόντος τοῦ χρόνου ἡ ἰσχὺς τῆς πρόληψις ταύτης ἔλαττοῦται, ἐν τούτοις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αὐτὴ ὀρίζει τὴν ἡμέραν τῆς τελέσεως τῶν γάμων. Τοῦτο δὲ συμβαίνει ἀνυπόλογως τῆς θέσεως τῆς θύρας τῆς οἰκίας καὶ τῆς θέσεως τῆς σελήνης κατὰ τοὺς διαφύρους ἀνέμους, καιροὺς. Ἡ δὲ θέσις αὐτῆς ἐκτρέχεται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἡμερῶν, ἃς ἔχει διανύσει αὐτὴ μέχρι τῆς ὁριζουμένης διὰ τὴν τελεσιν τῶν γάμων ἡμέρας.

Παραδέχονται δηλαδὴ, ὅτι κυριώτατοι ἀνέμοι εἶναι οὗτοι (8) κατὰ σειράν οἱ ἑξῆς κατὰ τὴν νοτικὴν γλῶσσαν.

α') Λεβαντής β') Σιρόκος γ') Ὁστρια δ') Γαρμπῆς ε') Πονέντες στ') Μιστρός ζ') Τραμουντάνη η') Γράκιος.

Ἡ διάρκεια τῆς διαμονῆς τῆς σελήνης εἰς ἕκαστον τούτων κατὰ τὴν ἀνω ἐκτίθεισιν σειράν εἶναι μία (1) ἡμέρα. Ὁκτώ (8) λοιπὸν ἡμερῶν εἶναι ἡ διάρκεια τῆς Σελήνης εἰς τοὺς καιροὺς. Κατὰ δὲ τὴν ἐννάτην εἶναι εἰς τὰ «οὐράνια» ὅπως λέγουσι, καὶ κατὰ τὴν δεκάτην εἰς τὰ «καταχθόνια». Ἀπὸ τῆς ἑνδεκάτης πάλιν ἀρχίζει νέη σειρά μέχρι τῆς δεκάτης ἐννάτης, μὴ συμπεριλαμβανομένης, ὅμοια μετὰ τὴν πρώτην. Ἡ δεκάτη ἐννάτη ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὴν ἐνάτην καὶ ἡ εἰκοσὴ πρὸς τὴν δεκάτην. Ἀπὸ δὲ τῆς εἰκοσῆς πρώτης μέχρι τῆς εἰκοστῆς ἐννάτης ἀρρεταὶ ἡ αὐτὴ μετὰ τὴν πρώτην σειράν. Ἡ εἰκοσὴ ἐννάτη ἰσοδυναμεῖ τῇ ἐνάτῃ καὶ ἡ τριακοσὴ τῇ δεκάτῃ. Μετὰ ταῦτα ἀρχίζει πάλιν ἡ πρώτη σειρά καὶ οὕτω καὶ ἑξῆς.

Ἐπειδὴ λοιπὸν κατὰ τὴν 10ην 20ην καὶ 30ην ἡμέραν αὐτῆς ἡ Σελήνη εὐρίσκειται εἰς τὰ «καταχθόνια» καὶ δὲν

δύναται νὰ ἐξασκῇ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου οὐδεμίαν ἐπιδράσιν δύναται τις νὰ τελέσῃ τοὺς γάμους τοῦ ἀφύου.

Ἐὰν ὁμοίως τελεσθῶσιν οἱ γάμοι κατὰ τὴν 9ην 19ην καὶ 29ην τοῦ Σεληνικκοῦ μηνός, τότε εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ συμβῇ δυστύχημα τι ἐπειδὴ ἡ ζήλοτύπος θεᾷ εὐρισκόμενη εἰς τὰ ἐπουράνια βλέπει πανταχοῦ.

Ὡστε ἡ 9η 19η καὶ 29η ἡμέρα τῆς σελήνης θεωροῦνται ὡς ἀποφραδεις.

Προσέτι ἐὰν συμπέσῃ ὥστε καὶ ἡν ἡμέραν τελεσθῶσιν οἱ γάμοι, ἡ σελήνη νὰ εὐρίσκηται εἰς τὸν «ακκρόν» πρὸς ὃν εἶναι ἐστραμμένη ἡ θύρα τῆς οἰκίας τότε θὰ ἐπιβῇ κακὸν τι οἰονόμητο. Τοῦτο δὲ διότι ἡ σελήνη εἶναι ἀντικατὰ τὸ ἐξερχόμενον νομίζω. Τοῦτου ἕνεκεν δοκιμαί συμβῇ δυστύχημα τι κατὰ τινὰ γάμον λέγουσι:

«Τ' ἄστρο ἦτον ἀπ' ἐμπρός».

Ἵνα ἀποφεύγῃσι τοῦτο ἐξέρχονται ἐξ ἐτέρης θύρας, ἐν ἑλλείψει δὲ τοιαύτης καὶ ἐκ παραθύρου ἢ ἀνὰ κάλλουσαν εἰς ἐτέραν ἡμέραν τὴν τελεσιν τῶν γάμων.

Ἄλλως τινὰς δοξασίας περὶ τῆς ἐπιδράσεως τῆς σελήνης ἐπὶ τῶν ζώων καὶ ἀνθρώπων μικροτέρου λόγου ἄξιον παραλείπω.

Τάρα (Σφακίων)

Μανοῦδος Ι. Κόρκας

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΛΕΥΚΩΜΑ

Περὶ τοῦ ἐν Ρώμῃ τελευταίου γυναικείου συνεδρίου ἡ «Ἐφημερίς τῆς Βενετίας» δημοσιεύει τὴν ἀκόλουθον χαρακτηριστικὴν στατιστικὴν.

Τοῦ συνεδρίου μετέσχον 447 γυναῖκες, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξεργάσθησαν λόγους 446. Ἡ μία, ἡ ὅποιαν δὲν ὠμίκεν, ἦτο ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἰνστιτούτου τῶν... κολλέγων γυναικῶν τῆς Λομβαρδίας.

Ἐκ τῶν 447 μελῶν τοῦ Συνεδρίου 26 κυρίαι μόνον ἦσαν νομεινόμεναι καὶ 28 γῆραι. Δύο μόνον ἦσαν κατὰ τὴν 20 ἑτῶν καὶ 378 ἀνω τῶν 50, 183 ἐφόρουσαν γυναικὰ πρεσβυωπίκας καὶ 113 γυναικὰ μυωπίκας, 7 ἐφόρουσαν φακίαν, 4 εἶχον ψευδεῖς ὀδόντας, 18 ἐφόρων ταμπάκον καὶ 447 δηλ. ὅλοι ἐκπνίζον συγχρότῃ!

* *

Ὁ κ. Ἀλ. Βουτυράς προκηρύσσει διγώνισμα με 500 δρ. ἐπὶ τὸν διὰ τὴν συγγραμμὴν ἔργου περὶ τῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δουλείας τοῦ ἔθνους φιλολογικῆς κινήσεως. Ἀποκλειστικὴ ἡ δημοτικὴ γλῶσσά. Προθεσμίαι μέχρι τέλους Δεκεμβρίου. Πρόεδρος ἀγωνοδίκου Ἐπιτροπῆς ὤρεθον ὁ κ. Κρολιδας, καθηγητὴς Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου.

* *

Ἐπιστέλλουσιν ἐκ Κων]πόλεως πρὸς τὴν «Ἀκρόπολιν» Ἀθηνῶν, ὅτι οἱ αὐτόθι φιλελεύθεροι κύκλοι τῶν Νιστούρων μιτᾷ ἄλλων, δι' ἃ κακίζουσι τὴν μέχρι τοῦδε τακτικὴν τῆς Ἐπισήμου Τουρκίας εἰναι καὶ τὸ ζήτημα τῆς γλώσσας.

Ἡ ἐμβολὴ τῆς τουρκικῆς γλώσσης εἰς ὅλας τὰς φυλὰς τῆς Αὐτοκρατορίας θὰ σώσῃ τὸ ἔθνος» βροντοφωνοῦσι.

Ὁ δὲ Μπουτσαρ, ὁ γνωστὸς ἀνταποκριτὴς τῶν «Κιμῶν» τοῦ Λονδίνου, τηλεγράφων τὸ πρόγραμμα τῶν Νιστούρων γράφει ὅτι κατ' αὐτὸ τὰ μὲν σχολεῖα τῆς κατωτέρας Ἐκπαιδύσεως θὰ ἀνήκωσιν εἰς τὰς διαφύρους ἐθνικότητας, ἀλλὰ τῆς μέσης καὶ Ἀνωτάτης θὰ εἶναι μεικτά, δηλαδὴ θὰ ἀνήκωσιν εἰς τὸ Κράτος καὶ θὰ φοιτῶσιν μαθηταὶ ὅλων τῶν ἐθνικότητων.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ

*Αστακός κατά *Αμερικανικόν τρόπον

Διὰ νὰ κατασκευασώμεν τοῦτο τὸ φαγιτὸν λαμβάνομεν κατὰ προτίμησιν ἀστακοὺς ἢ γαρίδες μέσου μεγέθους. Διὰ δύο ἀστακοὺς λαμβάνομεν κρόμμυά τινι· ἀσκαλιώνια, μίαν σκελίδαν σκόρδου, ἡμίσειαν λίτριν μανιτάρια, ὀλίγον μανιτάνον καὶ ἓν μέγα κρόμμυον, τὰ ὅποια τεμαχίζομεν καλῶς. Κόπτομεν τοὺς ἀστακοὺς εἰς λεπτὰ τεμαχία καὶ τὰ θέτομεν εἰς τηγάνισμα βράζοντες ἐλαίου (ἡμίσειαν λίτρα ἐλαίου περίπου). Τὸ ἀνακινῶμεν καλῶς εἰς τρόπον ὥστε ὅλα τὰ τεμαχία νὰ μωσχευθῶσιν εἰς τὸ ἐλαίον. Ὅταν οἱ ἀστακοὶ εἴναι ἀρκετὰ τσιγαρισμένοι, ὅπερ φάνηται ἐκ τοῦ κοκκίνου σκούρου χρώματος, ὅπερ ἀποκτῶσι, προσθετομεν ὅλα τὰ τεμαχία, μὴ παύουσαι νὰ ἀνακινῶμεν. Χύνομεν κατόπιν ἓνα μεγάλο ποτήρι ρακῆς, τὴν ὁποίαν κλίσμεν, ἀνακινῶσιν μὲ ξύλινον κοχλιάριον μὲ μεγάλο χεῖρ ἓνα μὴ καῶμεν. Θέτομεν κατόπιν εἰς αὐτὸ ὀλίγην σάλτσαν τοματάς πικλίας ἢ φρέσκης καὶ ἀδιακόπως ἀνακινῶμεν, προσθετομεν ὀλίγον ἄλς, τὸ ποσὸν μίξας δακτυλίου, πέπειρ τῆς Κυβένης, ἀνομηνύομεν ὅλα ταῦτα καὶ τὰ σιγοβράζομεν ἐπὶ 20 λεπτὰ εἰς ὀλίγην φωτιᾷ. Ὀλίγον πρὶν τὰ σερβίρωμεν, θέτομεν ζωρὸν κρεατοῦ καὶ ἓνα καλὸν τεμαχίον βουτύρου φρέσκου, τὸ ὅποσον λυάνομεν εἰς τὴν σάλτσαν.

ΕΥΡΕΣΙΣ ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πολλάκις θέλομεν νὰ εὑρωμεν κατὰ ποίαν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος συνέπεσε συμβεβηκός τι ἐν τῇ παρελθόντι ἢ θὰ συμπέσῃ ἐν τῇ μέλλοντι. Πρὸς τοῦτο δὲ ἀνατρέχομεν εἰς ἡμερολόγια ἢ ἀναδιφῶμεν τὰς ἀναμνήσεις μας, ἐνῶ εὐκόλως καὶ ἀσφαλῶς δυνάμεθα νὰ εὑρωμεν ὡς ἑξῆς.

Λαμβάνομεν τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἔτους πλὴν ἐνὸς καὶ εἴτα τὸ τέταρτον αὐτοῦ (τὸ ἀκέραιον μέρος τοῦ πηλίκου). Κατόπιν δὲ ἐξ ἐκάστου τῶν μινῶν, τῶν προηγούμενων τοῦ δοθέντος μινός, τὸν ἀριθμὸν, ὅστις ὑπολείπεται, ἀφοῦ ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου, ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μινῶν ἀφαιρεθῇ 28· ἔπειτα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν τοῦ δοθέντος μινός τῶν προηγούμενων τῆς δοθείσης, τὸ ἀθροισμα πάντων τούτων διαροῦμεν δι' 7, καὶ ἐάν μὲν μείνῃ ὑπόλοιπον 1, ἡ ἡμέρα εἶνε Κυριακή, ἐάν δὲ 2 Δευτέρα καὶ καθ' ἑξῆς μέχρι τῆς Παρασκευῆς, ἐάν δὲ διωρῆται ἀκριβῶς καὶ τὸ ὑπόλοιπον εἶναι μηδὲν, τότε ἡ ἡμέρα εἶναι Σάββατον.

*Ὡς καμῶμεν ἐφαρμογὴν τοῦ κανόνος τούτου ἐπὶ τῆς 25 Μαρτίου 1821:

Ἀριθμὸς ἔτους 1821—1=	1820
Τὸ 1/4 αὐτοῦ	455
Ἡμέραι 31 Ἰανουαρίου—28	3
Ἡμέραι 28 Φεβρουαρίου—28	0
Αἱ πρὸ τῆς 25 Μαρτίου 24	24
	2302

Διαιροῦντες τὸν ἀριθμὸν 2302 διὰ τοῦ 7, ἔχομεν πηλίκον 328 καὶ ὑπόλοιπον 6 ἄρα ἡ 25 Μαρτίου 1821 ἦτο ἡμέρα Παρασκευή.

ΚΡΗΤΙΚΑ ΔΙΣΤΙΧΑ

Τὸν ἄνθρωπο γὰρ δοκιμὴ ψηλὰ ψηλὰ τὸν κάτα,
Καὶ ἂν κοινῇ τὰ πόδια του γὰρ κοῦζουλό τὸν γράφει.

Ὁ,τι λογάς ὁ κοῦζουλὸς κείνο καὶ μόνο κάνει,
Κ' ὅ,τι τοῦ λείει ὁ φρόνιμος μόνο τὰ λόγια χάνει.

Ὅποιος ἔσδεύει δεχοχτῶ καὶ δὲ ὁσδεῖα τριάντα,
Στὸ χάρι τότε βάνουνε καὶ δὲν κατέει γιάντα.

Στὴ μπουζουτάρα μου κρατῶ ἓνα κουβάρι οἶπιο,
Καὶ βγάνω καὶ μετροῦ τότε κ' ὅπου μὲ φτάνει πῶο,

Ὡς εἶν' ὁ μόσκος ἄδολος μέσα στὸ μοσκοκοῦτι,
Ἡ φρονημάδα κ' ἡ τιμὴ καλλιὰ ἔναι παρὰ πλοῦτη.

Μὴ μπιστευτῆς τοῦ φίλου σου νὰ πῇς τὸ μυτικὸ σου,
Φίλος τοῦ φίλου θὰ τὸ πῇ κ' εἶναι κακὸ δικό σου.

Ἡ ἀγάπη ἔχει βάσανα, θέλει πτηδευσίγη,
Θέλει λαγὸν περπατησίω, πούλιον γληγορυσίγη.

Λένδρο ποῦ δὲ σοῦ μέλλεται νὰ φάῃς τὸν καρπό του,
Μὴν κοιμηθῇς στὸν ἱσκιὸν του νὰ σεργησὶ τὸν καθμό του.

Ποῦ ἔχει τὰ θάρρη στὸ Θεὸ ἀδειπνητός δὲν θέτει,
Κ' ἂν θέσῃ καὶ κλαμμιὰ βοῦλῃ ἢ χάρι Του τὸν τρέφει.

Ὅσον καιρὸ θερίζαμε Βασιλὴ καὶ Βασιλὴ,
Καὶ σὰν ἀποθερίσαμε ὅξω μοῦρε κασιδὴ.

Διγούρια του τοῦ κοτορφοῦ ὄντε μαδ' ἢ ὄρᾳ του,
Κ' ὄντε μαδ' ἢ φτεροῦγᾳ του δαυλοκοιυρέματά του.

Γ. Ιακ. Καλαϊθάκης

ΚΡΗΤΙΚΑΙ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

Συνέχεια ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 38 φιλικολογίου

Εἰπά σοῦ το ποῦρι νὰ ἐφώρησεν ἢ χαϊντέ.

*Ἐγέλασές με φροῦ σου, ἔξαγαγέλασές με φροῦ μου καὶ μένα.

*Ἐτσούρισε τὸ τέντζερὶ κ' ἤφριξε τὸ καπάκι.

*Ἐχει ὁ γαῖδαρος τὴν γλῶσσα, μὰ δὲν ἔχει τὴν δύναμι.

*Ἐπᾶ καράβια πνίγονται καὶ σὶ βαρκοῦλᾳ μου τί θές;

*Ἐνα ἔνα πέρν' ὁ χάρος κ' ὅσοιρα τοῖς δεμαθιάζει.

*Ἐκαμες χωριάτην φίλον, πῆς κ' ἔνα κομμάτι ξύλον.

Z

Ζῆος μαῖρες νὰ γᾶς σταφύλια.

II

*Ἡ τιμὴ τιμὴν δὲν ἔχει καὶ χάρις του ποῦ τὴν ἔχει.

*Ἡ ὁμόνοια σιάζει σπιτὶ κ' ἡ διχόνοια τὰ χαλᾶ.

*Ἦντα γράμματα μαθαίνει; μ' ὅ,τι δάσκαλο καθίζεις.

*Ἦντα κακὸ θὲ νὰ οἱ ἔρῃ ἐπ' αὐτὴν γειτοριά σου
ἀπ' ἧς ἤθελες κάθεται νὰ κἀνῃς τὴν δουλειάν σου.

(Ἀκολουθεῖ)

*Ἡ ἐν Ἀθῆναις Βιομηχανικὴ καὶ Ἐμπορικὴ Ἀκαδημία δηλοῖ ὅτι καὶ κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1908—1909 τὰ μὲν μαθήματα τῶν σχολῶν αὐτῆς (Γεωργικῆς, Βιομηχανικῆς, Ἐμπορικῆς, Ἀρχιτεκτονικῆς καὶ Μηχανουργικῆς ἀρχονταὶ ἀπὸ τῆς 15ης Σεπτεμβρίου ὥρᾳ 8 π. μ., αἱ δὲ ἐγγράφαι ἀπὸ τῆς 20ης Αὐγούστου. Γίνονται δεκταὶ καὶ μαθήτριά.

Ἐκ τοῦ Γραφείου (Πλατεῖα Κάνιγγος)

ΔΙΗΓΗΜΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤ. ΓΟΥΪΝΑΡΔΟΣ

Οι σύζυγοι Γουϊνάρδοι, νυμφευθέντες ἐξ ἔρωτος, ἐπέθυμον διακαῶς τέκνον. Ὡς ἂν δὲ τὸ τέκνον τοῦτο ἤθελε νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν πλήρωσιν τῶν εὐχῶν τῶν ἡλθεν εἰς τὸν κόσμον πρὸ τῆς ὠρισμένης ὥρας, ἡ μήτηρ του ὅμως ἀπέθανεν ἐκ τοῦ πρῶτου τοκετοῦ, ὁ δὲ πατήρ του μὴ δυνάμενος νὰ ὑποφέρῃ τὸν θάνατόν της ἐκρεμάσθη ἐξ ἀπελπισίας.

Ὁ μικρὸς Κ. Γουϊνάρδος διῆλθε τὰ παιδικὰ του ἔτη μετὰ παραδειγματικῆς ἐπιμελείας καὶ χρηστότητος, ἀλλὰ ἦτο ἀτυχὴς συνεπὶς ὀρίσταιτο πονίης, τῶν ὁποίων δὲν ἦτο ἄξιος. Ἐδέχτο κτυπήματα προωρισμένα δι' ἄλλους, ἦτο ἀσθενὴς κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν διαγωνισμῶν καὶ τῶν ἐξετάσεων· κατὰ τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις ἔκαμε τὸ λατινικὸν θέμα τοῦ γείτονός του, τὸ ὅποιον ἔγεινε δεκτόν, ἐνῶ αὐτὸς ἐξεδιώχθη τῶν ἐξετάσεων ὡς ἀντιγράφας.

Τόσον ἀτυχὴς ἀρχὴ τοῦ βίου θὰ καθίστα κακὸν πάντεσσι ἄλλον κοινῆς φύσεως ἄνθρωποι, ἀλλ' ὁ Γουϊνάρδος ἦτο φύσις ἐκλεκτὴ καὶ πεπεισμένος ὅτι ἡ εὐτυχία εἶναι ἡ ἀμοιβὴ τῆς ἀρετῆς ἀπεφάσισε νὰ κατανικήσῃ τὴν κακὴν τύχην δι' ἡρωϊκῶν πράξεων.

Εἰσῆλθεν ἐν πρώτοις εἰς ἐμπορικὸν οἶκον, ὅστις τὴν ἐπομένην ἡμέραν. Ἐνῶ δὲ τὸ πῦρ ἦτο εἰς τὴν ἀκμὴν, βλέπων τὴν ἀπελπισίαν τοῦ κυρίου του ἐρρίφθη εἰς τὰς φλόγας, ἵνα σώσῃ τὸ χρηματοκιβώτιον. Ἀφοῦ δὲ ἐκάησαν αἱ τρίχες καὶ τὰ μέλη του ἐκαλύφθησαν ὑπὸ πληγῶν, κατάρθωσε μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του νὰ διατρυπήσῃ τὸ σιδηρεὺν χρηματοκιβώτιον καὶ νὰ ἐξαγάγῃ τὰ ἐντὸς χρεώγραφα.

Ἀλλὰ τὸ πῦρ ἔκαυσεν αὐτὰ εἰς τὰς χεῖράς του, ἐνῶ ἐξήρχετο. Μόλις δὲ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς καμίνου συνελήφθη ἐκ τοῦ τραχήλου ὑπὸ δύο ἀστυνομικῶν ὀργάνων καὶ μετὰ ἕνα μῆνα κατεδικάζετο εἰς πέντε ἔτων εἰρκτὴν ὡς ἀποπειραθεὶς νὰ σφετερισθῇ, ἐπωφελοῦμενος ἐκ τῆς πυρκαϊῆς, ξένην περιουσίαν, ἣτις οὐδένα κίνδυνον διέτρεχεν εἰς χρηματοκιβώτιον ἀπρόσβλητον ὑπὸ τοῦ πυρός.

Εἰς τὴν εἰρκτὴν ὅπου εὐρίσκειτο ἐξεργάσθαι στάσις, θέλων δὲ νὰ βοηθήσῃ ἕνα φύλακα ἀκῶν τὸν ἐρρίψεν κάτω καὶ ἔγεινεν αἰτία νὰ σφαγῇ ὑπὸ τῶν στασιασάντων καταδίκων. Ἀμέσως ἐξορίσθη ἐκ τῆς Γαλλίας δι' εἰκοσιν ἔτη. Συναισθανόμενος τὴν ἀθωότητά του ἐδραπέτευσεν, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Γαλλίαν ὑπὸ ἄλλο ὄνομα καὶ ἐπατήρησις νὰ πράττῃ τὸ ἀγαθόν.

Μίαν ἡμέραν εἰς τινα ἑορτὴν εἶδεν ἵππον ἀφηνισμένον, ὅστις ἔσυρε τὴν ἀμαξάν κατ' εὐθείαν εἰς τὴν ταφρὸν τοῦ προχώρατος. Ρίπτεται ἐπὶ τοῦ ἵππου, καὶ ἀφοῦ ἐστραγγαλίσθη ἡ χεὶρ του, ἐθράκυσθη ἡ κνήμη του καὶ ἐν πλευρικῶν ὀστέων, κατάρθωσε νὰ προλάβῃ τὴν ἀναπόφευκτον πτώσιν. Πλὴν μόνον ὁ ἵππος μεταβιβάλλων διεύθυνσιν ὁμαξὴ πρὸς τὸ πλῆθος καὶ κατασυντρίβει ἕνα γέροντα, δύο γυναῖκας καὶ τρία παιδιά. Οὐδεὶς ἦτο ἐντὸς τῆς ἀμαξῆς.

Ἀνδισκας τὰς ἡρωϊκὰς πράξεις ὁ Κωνσταντῖος Γουϊνάρδος ἀπεφασισεν εἰς τὸ ἐξῆς νὰ πράττῃ ταπεινῶς τὸ καλὸν καὶ ἀφιερῶθαι εἰς τὴν ἀνακούφισιν τῆς ἀφρονὸς δυστυχίας. Ἀλλὰ τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα ἔδωκεν εἰς πτωχὰς γυναῖκας, ἐξωδεδύθησαν ὑπὸ τῶν συζύγων τῶν εἰς τὰ καπηλεῖα· σκύλλας πλανόδιος, τὸν ὅποιον παρέλαβεν, μετέδωκε τὴν λύσσαν εἰς ἕξ πρόσωπα τῆς συνοικίας, ὁ στρατιώτης ἀναπληρωτῆς, τὸν ὅποιον ἐπλήρωσεν αὐτὸς χάριν φίλου του, ἐπώλησεν εἰς τὸν ἐχθρόν τὰς κλειδὰς ἰσχυροῦ φρουρίου.

Τότε ὁ Γουϊνάρδος ἐσκέφθη ὅτι τὸ χρήμα προξενεὶ περισσώτερον κακὸν παρὰ καλὸν καὶ ὅτι ἀντὶ νὰ διασπείρῃ εἰς πολλοὺς τὴν φιλάνθρωπικὴν ἢ το προτιμότερον νὰ συγκεντρώσῃ αὐτὴν εἰς ἕν μόνον πρόσωπον. Ἰσοθέτησε λοιπὸν μίαν νέαν ὄφρα νῆν, ἣτις δὲν ἦτο μὲν διόλου ὠραία, ἀλλ' ἦτο παρρησιασμένη μὲ τὰ σπηνιώτερα προτερήματα καὶ τὴν ἀνέθερε μετ' ὅλης τῆς πατρικῆς στοργῆς. Ἀλλὰ ρεῦ! ὑπῆρξε πρὸς αὐτὴν τόσον καλός, ὅσον ἀφωσιωμένος, τόσον περιποιητικός, ὥστε μίαν ἐσπέραν ἐρρίφθη εἰς τοὺς πόδας του καὶ τῷ ἐξωμολογήθη διὰ τὸν ἀγαπᾶ· προσεπάθησε νὰ τὴν κἀμῃ νὰ ἰκνοήσῃ ὅτι πάντοτε εἶχεν θεωρήσει αὐτὴν ὡς κόρην του καὶ ὅτι θὰ ἐθεώρει ἐκείτὸν ἔνοχον ἐγκλήματος, ἂν ὑπεχώρει εἰς τὸν πειρασμὸν τοῦτον. Ἐδείξεν εἰς αὐτὴν πατρικῶς ὅτι ἐξελάμβανεν ὡς ἔρωτα τὴν ἀφύπνισιν τῶν νεανικῶν αἰσθημάτων καὶ τῇ ὑπασχέθη μάλιστα ὅτι θὰ ὑπεχώρει εἰς τὸ μήνυμα τοῦτο τῆς φύσεως εὐρίσκων δι' αὐτὴν τὸ ταχύτερον σύζυγον ἄξιον αὐτῆς.

Μεθ' ὅλα ταῦτα τὴν ἐπαύριον εὗρεν αὐτὴν κειμένην ἐκτάδην ἐμπροσθεν τῆς θύρας τοῦ μὲ τὸ ἐγχειρίδιον εἰς τὴν καρδίαν.

Ὁ Γουϊνάρδος παρήτησε πλέον ἀμέσως τὸ ἔργον τοῦ εὐεργέτου καὶ ὠρκίσθη ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς, ἵνα κἀμῃ τὸ καλὸν, θὰ ἀρκῆται εἰς τὸ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ κακόν.

Μετὰ τινα χρόνον ἡ τύχη τὸν ἔφερεν εἰς τὴν γινῶσιν ἐγκλήματος, τὸ ὅποιον φίλος του ἐσχεδίαζε νὰ διαπραχῇ. Ἠδύνατο νὰ τὸν καταγγεῖλῃ εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἀλλ' ἐπροτίμησε νὰ ἐμποδίσῃ τὸ ἐγκλημα χωρὶς νὰ καταστρέψῃ τὸν ἔνοχον. Ἀναιμείχθῃ λοιπὸν ἐνεργῶς εἰς τὸ προπαρασκευασθῆμενον ἐγκλημα καὶ ἀνέμενε τὴν κατάλληλον στιγμήν ἵνα ματαιώσῃ τὴν ἐκτέλεσιν, ἐξοικονομῶν τὰ πάντα. Ἀλλ' ὁ πανούργος, τὸν ὅποιον ἤθελε νὰ σώσῃ, εἶδε καλῶς τὰ παραμύθια καὶ συνεδύασεν οὕτως αὐτὰ, ὥστε τὸ ἐγκλημα διαπραχθῇ, ὁ ἔνοχος ἐσώθῃ, συνελήφθη δὲ ὁ Γουϊνάρδος.

Τὸ κατηγορητήριον τοῦ γενικοῦ ἐισαγγελέως ὑπῆρξεν ἀριστοτέχνημα λογικῆς. Ἀνέφερεν ὅλον τὸν βίον τοῦ κατηγορουμένου, τὴν ἀθλίαν νεότητά του, τὰς τιμωρίας, τὸν ἀποκλεισμόν ἐκ τῶν ἐξετάσεων, τὴν θρασύτητα τῆς πρώτης ἀποπειρᾶς κλοπῆς, τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν στάσιν τῆς ἐπικτῆς, τὴν δραπετεύσιν ἐκ τῆς ἐξορίας, τὴν εἰς τὴν Γαλλίαν ὑπὸ ψευδώνυμον ἐπάνοδον. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ἰδίᾳ ὁ ρήτωρ ἐξήρθη εἰς τὴν ὑψίστην βαθμὴν τῆς δικανικῆς ἐγλωτιστικῆς. Ἐστιγματίζει τὸν καθ' ὑπόκρισιν τοῦτον ἀγαθόν, τὸν διαφθορὰς τῶν τιμῶν οἰκογενειῶν, ὅστις ἵνα κορέσῃ τὰ πάθη του ἐστελλε τοὺς συζύγους εἰς τὰ καπηλεῖα, ἵνα πώσῃ μὲ τὰ χρήματα του, τὸ τέρας τοῦτο τὸ κρυπτόμενον ὑπὸ τῷ περικάλυμμα τοῦ φιλάνθρωπου. Εἶτα ὁ ρήτωρ ἀνέπτυξε μετὰ φρίκης τὴν καταχθόνιον διαφθορὰν τοῦ ἐγκληματίου, ὅστις συνέλεγε σκύλλους λυσσῶντας, ἵνα ἐξαπολύῃ αὐτοὺς κατὰ τῶν ἀνθρώπων, τοῦ δαίμονος, ὅστις ἡγάγα τὸ κακὸν διὰ τὸ κακόν, ὅστις διεκινδύνευε τὴν ζωὴν τοῦ ἀναγκαιεύοντος ἵππου ἀφηνισμένου διὰ τί; ἵνα ἀπολαύσῃ ἀποτρόπαιον εὐχαρίστησιν νὰ ἰδῇ αὐτοὺς συντρίβοντας γέροντας, γυναῖκας καὶ μικρὰ παιδιά. Ἄ, τοιοῦτος ἀθλίος ἦτο ἱκανὸς τὰ πάντα νὰ πράξῃ! Κεὶ ἀναμφιβόλως εἶχε διαπραχῇ πολλὰ ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα οὐδέποτε θὰ γίνοντο γνωστά. Ὑπῆρχον μυρίοι λόγοι νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι ἦτο συνένοχος τοῦ ἀναπληρωτοῦ ἐκείνου στρατιώτου, τὸν ὅποιον εἶχε πληρώσῃ, ἵνα προδώσῃ τὴν Γαλλίαν. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ὀφρανὴν ἐκείνην, τὴν ὁποῖαν εἶχε ἀναθέσει καὶ ἡ ὁποία εὕρεθαι μίαν πρῶταν νεκρά εἰς τὴν θύραν του, τίς ἄλλος παρὰ αὐτὸς ἠδύνατο νὰ εἶναι ὁ δολοφόνος; Ὁ φόνος οὗτος ἦτο ἐξαπικνός ὁ αἵματηρός ἐπίλογος ἐνός τῶν ἀτίμων ἐκείνων δραμμάτων, τὰ ὅποια

μόλις το μῆξ τις νὰ ἐγγίσῃ. Μετὰ τόσκα κκουρηγήματα δὲν ὑπῆρχε κἀν ἀνάγκη δισταγμῶν περὶ τοῦ τελευταίου ἐγκλήματος. Παρὰ τὴν ἀναιδῆ ζήνησιν τοῦ κκτηγορουμένου τὰ πράγματα ἦσαν ἀπολύτως προφανῆ. Ἐπρεπε νὰ καταδικασθῇ μὲ ὅλην τὴν αὐστηρότητα τοῦ νόμου, ἥτις καὶ πάλιν δὲν θὰ ἦρκει πρὸς τιμωρίαν ἀντιζήτων. Εἶχον πρὸ ἐκυτῶν ὄχι μόνον μέγαν ἐγκληματικόν, ἀλλ' ἔνα τῶν δαιμόνων ἐκείνων τοῦ ἐγκλήματος, ἐν τῶν περὶ τὸν μοχθηρὸν καὶ αὐθαίρετον, τὰ ὁποῖα μᾶς κερνοῦσι ν' ἀμφιβάλλωμεν περὶ τῆς ἀρετῆς καὶ νὰ πελπιζώμεθα περὶ τῆς ἀνθρωπότητος.

Μετὰ τοιοῦτον σφοδρὸν κκτηγορητήριον ὁ δικηγόρος τοῦ Γουινάρδου δὲν ἠδυνάθη νὰ συνγορήσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ εἰ μὴ προστρέξει εἰς τὴν μανίαν. Ὁμιλῶσι περὶ παθολογικῶν περιπτώσεων, ἀνέπτυξι σφῶς τὴν ψυχῶσιν τοῦ ἐγκλήματος καὶ παρέστησε τὸν πελάτην του ὡς μονομανῆ ἀνεύθυνον, συνεπέρανε δὲ λέγων ὅτι τοιοῦτα ὑποκείμενα πρέπει νὰ ἐγκλεισθῶνται μᾶλλον εἰς τὸ φρενοκομεῖον παρὰ εἰς τὸ δεσμωτήριον.

Ἐν τούτοις ὁ Κ. Γουινάρδος κατεδικάσθη ὁμοφώνως εἰς θάνατον. Οἱ δὲ ἐνκερτοὶ ἄνθρωποι, τοὺς ὁποῖους τὸ μῖσος τοῦ ἐγκλήματος καθίστα ἀγρίους, ἐξέκλει ἐν χρεῖς ἀνεφώνησαν εὐγε.

Ὁ θάνατος αὐτοῦ ὡς καὶ ἡ παιδικὴ του ἡλικία ὑπῆρξε παραδειγματικῶς γενναῖος, ἀλλ' ἀτυχῆς. Ἀνεβῆ εἰς τὸ ἱκίωμα ἀφύθως καὶ ἠταράχως μὲ τὴν γλῆνιν μᾶρτυρος, ἥτις ἐξεληλύθη ὡς ἀπθίεια κτηνώδης. Κατὰ τὴν ἐσχάτην δὲ στιγμὴν γνωρίζων ὅτι ὁ δῆμιος ἦτο πτωχὸς καὶ πικρὸς οἰκογενείας τῷ ἀνήγγειλεν ὅτι τῷ ἐκληροδοῦνται ὅλην τὴν περιουσίαν τὴν, ὁ δῆμιος ἔνεκα τῆς συγκινήσεως ἐπὶ τῇ ἀπροσδοκῆτι εὐνοίᾳ τῆς τύχης ἠναγκάσθη νὰ ἐπαναλάβῃ τρεῖς τὸ ἔργον του, ἵνα ἀποκόψῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ εὐεργέτου του.

Μετὰ τρεῖς μῆνας εἰς φίλος τοῦ ἐπανελθόντος ἐκ μακρυνοῦ παλαιδίου ἔμαθε τὸ θλιβερόν τέλος τοῦ τιμίου αὐτοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ὁποῖου μόνος αὐτὸς ἐγνώριζε τὰ προτερήματα. Ἰνα δὲ ἐπανορθώσῃ ὅσον ἠδύνετο τὴν ἀδικίαν τῆς τύχης ἠγόρασε ταπὸν ἐν τῷ νεκροταφείῳ, περὶ ἠγγείλεν ὥρσιον τάφον ἐκ μαρμαροῦ καὶ ἐγράψεν ἐν ἐπιτάφιον ἐπιγραμμὴν διὰ τὸν φίλον του. Ἀλλὰ τὴν ἐπομένῃν ἀπέθανεν ἐξ αἰφνιδίου θανάτου· ἵπαιδ' ὅμως τὰ ἔξωδ' εἶχον προπληρωθῇ, ὁ φίλος του δὲν ἐπετέθη τοῦ ἐπιταφίου μνημείου. Ἀλλ' ὁ ἐργατὴς, ὁ ἐπιφοτισθεὶς νὰ χρεῖσθ' ἐν γράμματι, διώθησεν ἀφ' ἐκυτοῦ ἐν γράμματι κηκὼς γεγραμμένον εἰς τὸ χειρόγραφον καὶ ἀτυχῆς ἐνκερτοῦ ἀνθρώπου, ὁ καὶ ὅλον τὸν βίον του περὶ γνωρίζοις, κίετοι καὶ νεκρὸς μὲ τὸ ἐπιγραμμὴν αὐτοῦ τῆς αἰωνίας καταδικῆς.

Ἐνταῦθα κεῖται ὁ Κωνσταντῖος Γουινάρδος
ἄνθρωπος οὐτιδανός *)

*) Ἀντί homme de BIEN ἐγχεῖται homme de RIEN)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ δημοσιευόμεναι Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις ὡς καὶ ἐκ τῶν λύσεων αἱ περιδοστέραι θὰ βραβεύωνται μετὰ τὴν λήξιν ἐκάστης τριμηνίας].

Δ'. Τριμηνία

271 ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Εἰκοσι ψωμιά 'ς τὴν τάβλαν, εἰκοσι γυναῖκες καὶ ἄνδρες.
Ἀπὸ δύο γυναῖκες τὸ ψωμί καὶ δύο ψωμιά 'ς τὸν ἄνδρα.
Ἰφάγαμε καὶ ἐμείνανε καὶ 7 ψωμιά 'ς τὴν τάβλαν.
Πόσοι ἄνδρες καὶ πόσαι γυναῖκες ἦσαν;

Τύποις Στ. Ἀνδρουλιανάκη — Λαμία

272 ΑΕΞΙΓΡΙΦΟΣ

Ἰστὰ σπλάγγνα τοῦ πρώτου μου
θὰ βρῆς τὸ δεύτερον μου
πολὺς μικρὰ Ἑλληνικὰ
εἶνε τὸ σύνολόν μου.

Ἐτάλη παρὰ Μ. Μανουσάκη.

Ἀποτελέσματα 3 τριμηνίας

Κατὰ τὴν δύνανσιν Πνευματ. Ἀσκήσεων κατὰ τὴν γνώμην εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτίθησαν αἵτις α' βραβεῖον Θεοφ. Καλατζαντωνάκης, β' βραβεῖον Ἰάκ. Κουμῆς (εὐέλπης), γ' βραβεῖον Χρυσόθεμις.

Μεταξὺ τῶν λητῶν α' βραβεῖον ἔτυχον Ἀντων. Κατςουρός, β' βραβεῖον Χ. Καλλιωντῆς καὶ Γ. Ἰάκ. Κουμῆς.

ΣΤΗΛΗ ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Μ. Α. Σφηνάρι. Εὐχαριστῶς θὰ δημοσιεῖται πᾶν ὅτι ἀποστέλλετε σύμφωνα πρὸς τὸ πρόγραμμά ἡμῶν. Τὸ πρῶτον αἰνίγμα ἔχει δημοσιευθῇ.

Ι. Χ. Νεάπολιν. Ἀπεῖρους εὐχαριστίας. Νέοι συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ θὰ συνενοηθῶμεν βραδύτερον.

Α. Ι. Κ. Καρθιανὰ καὶ Ι. Τζ. Ἀλκιανοῦ. Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν.

α' Ἐκκλησί. Φάρον. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐληφθήσαν εὐχαριστοῦμεν. Ἀποστέλλομεν ὁλόκληρον τὴν σελίδαν τοῦ «Κρητ. Ἀστέρος».

Μ. Ζ. Κ. Ρουκῆκαν. Περιμένα μετὰ τὴν δημοσίευσιν τὰ ὑπεσχημένα.

Ι. Β. Ἀθῆνας. Ἀπὸ πάσων ὁλικὴν ὑποστήριξιν προτιμῶμεν τὴν πολυτίμητον συνεργασίαν ὑμῶν.

Δ. Γ. Σμύρνην. Οἱ λαμβάνοντες δωρεὰν τὸν «Κρητ. Ἀστέρα» εἶναι οἱ ἐνεργοὶ συνεργᾶται τοῦ καὶ οἱ φροντιστὰς νὰ ἐγγράψωσι δέκα συνδρομητάς. Αὐτοὶ καλοῦνται καὶ φίλοι τοῦ, οὐδαμῶς σχετιζόμενοι μὲ τοὺς ἀτομικοὺς φίλους τῆς Διευθύνσεως. Οἱ λοιποὶ λαμβάνοντες τὰ φυλλάδια πληροῦνται ὁλόκληρον τὴν συνδρομὴν καὶ ὅταν δεχθῶσι μόνον 2—3. Οἱ διευτροποῦντες ἀναγκάζονται εἰς τὰ δικαστήρια καὶ δημοσιεύεται τὸ ὄνομα των ἐν τῇ στήλῃ τῶν κακοπληρωτῶν. Ἐκλέξατε ἐκ τούτων διότι ὁ «χαριστὴς ἀπέθανε καὶ ὁ γιὸς του πᾶ 'ς τὴν Πόλιν»!

Κ. Α. Φρέ. Ἡ μελέτη σας μετὰ τινὰς τροποποιήσεις δημοσιευθήσεται. Ἐργάσθητε εἶναι ἐπικριτοὶ καὶ καταλλήλων θέμα.

Ε. Ρ. Ἀθῆνας. Ἡ ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Αἱ ἐντυπώσεις εἶναι δύσκολον νὰ δημοσιευθῶσι, ἐκλέξατε ἄλλο θέμα.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ν. ΠΙΘΑΡΑ Δος Ν. Τῆς Γρά(φ)ς ὁ Σωφός. Πραγματεῖα τοπογραφικῆς ἐξετάσεως ὑπὸ ἀρχαιολογικὴν καὶ φιλοσοφικὴν ἐποψίν τὴν ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπωνυμίαν γνωστὴν κορυφὴν τῶν Λευκῶν Ὀρέων. Ἐκδότης Ζηλ. Μαρτίλλης ἀποπομοχέρος. Τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι τὸ δεύτερον, ὅπερ ἐξέδωκεν ὁ κ. Πιθάρης τῇ ἀρωγῇ τῶν γενναίων καὶ φιλομαθῶν Κρητῶν ἀξιωματικῶν, αἵτινες αὐτὸ ἀποδεικνύονται ὑποστηρικταὶ ἐνδρμοὶ τῆς ἐν Κρήτῃ ἐπιστημονικῆς κινήσεως. Πωλεῖται ἀντὶ 40 λεπτῶν παρὰ τῆς ἐν Χανίοις βιβλιοπωλείου.

ΛΕΩΝΙΔΑ Χ. ΖΩΗ αἱ Ἐκκλησίαι τῆς Ζακύνθου, ἀπὸ ἱστορικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἀπόψεως. Τὸ ἔργον θὰ ἀποτελεσθῇ ἐκ 15 τυπ. φύλλων καὶ θὰ τιμᾶται 3 δραχμαίς.

Ἐξεδόθη τὸ ἐννενηκοστὸν τεύχος—μηνὸς Αὐγούστου τῆς «ΠΙ-ΝΑΚΟΘΗΚΗΣ», τοῦ ἐν Ἀθῆναις ὑπὸ τὴν διευθύνσιν τοῦ κ. Δ. Ι. Καλογεροπούλου ἐκδομένου ἀρίστου περιοδικοῦ. Περιέχει ὡραία διηγήματα, καλλιτεχνικὰ κρίσεις, ποιήματα, θεατρικὴν ἐπιθεώρησιν, πλήρη φιλολογικὴν κίνησιν καὶ κοσμεῖται ὑπὸ θαυμασίων εἰκότων ἔργων διακεκριμένων καλλιτεχνῶν.